

Motion till riksdagen

1987/88:T105

av Gunhild Bolander m. fl. (c)

med anledning av prop. 1987/88:129 om vissa sjöfartspolitiska åtgärder

---

På tio år har den svenskflaggade handelsflottan minskat från över 13 miljoner ton dödvikt till under 2 miljoner ton dödvikt. Sverige har därmed som sjöfartsnation halkat ner från elfte till fjortonde plats i världen. Denna utveckling har medfört att det i dag inte finns ett enda stort tank- eller bulkfartyg under svensk flagg. De har slagits ut till följd av alltför höga svenska bemanningskostnader. Den svenska sjöfartsnäringen har inte kunnat vara med och konkurrera med mindre än att fartygen har satts under utländsk flagg. Detta har skett i så stor omfattning att det svenskägda tonnage utomlands i dag är mer än dubbelt så stort som tonnage under svensk flagg.

När regeringen nu äntligen lägger ett förslag om förbättringar handlar det allenast om ett statsbidrag till bemanningskostnaderna. Om dock något, så är det för sent och för litet.

Frågan om sjöfartens framtid är en angelägenhet för hela svenska folket. Sveriges geografiska läge i Nordeuropa gör oss sårbara och kanske mer beroende av sjöfarten än andra nationer. Just kombinationen av det geografiska läget, landets näringsstruktur, den ekonomiska utvecklingen och Sveriges relativa litenhet gör att en väl fungerande sjöfart är en nödvändighet.

Det främsta och mest grundläggande motivet är nödvändigheten av att ha en egen transportkapacitet i en kris- eller krigssituation. Det är då tillgängligheten sätts på prov. Om och när stora delar av sjöfarten behövs för militära ändamål, samtidigt som lager skall byggas upp för att klara en avspärning, ställer nationerna krav på att få disponera de fartyg som bär deras flagg. Om få fartyg eller ett otillräckligt antal fartyg bär svensk flagg innebär detta en katastrof i försörjningshänseende.

Detta är motiv som aldrig kan resoneras bort och därför ur beredskapssynpunkt ger anledning till oro, inte minst mot bakgrunden av den uppgörelse som gjordes inför 1987 års försvarsbeslut mellan socialdemokrater och folkpartister om finansieringen. Resultatet blev mindre lagerhållning och en lägre livsmedelsproduktion och en from förhoppning om att Sverige i ofärdstider skall kunna lita till en större import än som tidigare räknats med. Frågan är om inte utflaggningen redan gått för långt. Har vi en tillräcklig transportkapacitet för att klara både civila och militära behov i en krigssituation? Regeringens förslag är inte tillräckligt – en ökning av det svenskflaggade tonnage är nödvändigt ur beredskapssynpunkt.

Hemställan

Mot. 1987/88

T105

Med anledning av det ovan anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att vid de fortsatta övervägandena angående sjöfartspolitikens utformning måste det nödvändiga behovet av en egen transportkapacitet inom svensk sjöfart i en kris- eller krigssituation beaktas.

Stockholm den 5 april 1988

Gunhild Bolander (c)

Ingvar Karlsson (c)

i Bengtsfors

Ingbritt Irhammar (c)